

medvirke til at fremme bevægeligheden på boligmarkedet, og at øgede muligheder for bytning derfor vil være ønskelige. Gennemførelse af en egentlig ret for lejerne til bytte indebærer imidlertid en begrænsning i udlejernes dispositionsret og vil i de almennyttige selskaber yderligere medføre indskrænkninger i medlemsrettigheder og bestemmelser om nuværende beboeres fortrinsret til lejligheder, der bliver ledige (oprykningsret). Et flertal i udvalget har på denne baggrund, og da det for udvalget er oplyst, at der mellem Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation foregår forhandlinger om spørgsmålet, ment at burde udskyde dette til senere behandling, således at en eventuel aftale mellem de nævnte organisationer kan indgå i overvejelserne.

Under udvalgets drøftelser af lovforslagets bestemmelser om begrænsninger i adgangen til at opdele beboelsesejendomme i ejerlejligheder har udvalget bl. a. haft opmærksomheden henvendt på at sikre, at oprettelse af ejerlejligheder ikke kommer til at vanskeliggøre saneringsvirksomheden, og at boligsituationen ikke udnyttes til salg af ejerlejligheder, som må antages vanskeligt at kunne finde afsætning i et normaliseret boligmarked. Udvalget har derfor kunnet tiltræde nedenstående ændringsforslag nr. 10, som sikrer kommunalbestyrelserne mulighed for at hindre, at dårlige, og herunder navnlig saneringsmodne, ejendomme fremtidig opdeles i ejerlejligheder.“

„ Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af boligministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at det nu er nødvendigt at tage et skridt hen mod en friere ret til bytning af lejligheder. I mange tilfælde er det et urimeligt bånd, der i dag lægges på lejere, hvor begge parter gerne vil bytte. Der vil ofte være en særdeles god begrundelse i arbejdsmæssige eller boligmæssige forhold for adgangen til bytning.

Med udgangspunkt i kriterier, der svarer til den nye svenske ordning, nemlig at lejereren skal have en rimelig begrundelse, og at bytningen ikke er til væsentlig ulempe for udlejeren, har mindretallet derfor stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1 om en udvidet ret til at bytte lejlighed, dog således at kommunalbestyrelsen skal træffe den endelige afgørelse.“

Det omhandlede mindretalsændringsforslag gik ud på, at en lejer i en beboelsesejendom, der omfattede 10 eller flere beboelsesejendomme, skulle være berettiget til at bytte sin lejlighed med en anden lejer, forudsat at lejereren havde beboet lejligheden i mindst 2 år, og at han havde en rimelig grund til bytningen. Ejeren skulle dog kunne modsætte sig bytning, bl. a. hvis antallet af personer i lejligheden ville komme til at overstige $1\frac{1}{2}$ pr. beboelsesrum.